

HET BLAUWE JURKJE

Het blauwe jurkje

of

De reis van haar leven

De geschiedenis van een vrouw die in haar leven de verkeerde keuzes maakte en dacht dat achteraf te kunnen corrigeren

Henri Saibot

© 2015 T. Boers/Uitgeverij U2pi
1e druk februari 2015

Titel: Het blauwe jurkje
Auteur: H. Saibot (pseudoniem van Toby Boers)

Uitgeverij U2pi BV (Jouwboek.nl), Voorburg
ISBN: 978-90-8759-491-6
ISBN: 978-90-8759-494-7 (ebook)
NUR: 300

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

De hoofdpersonen:

Niet elke persoon in deze geschiedenis heeft hier een plaatsje. Uitsluitend de hoofdrolspelers en enkele belangrijke bijrolspelers zijn vermeld.

Ingrid Vledder	De schoolliefde van Wilco, getrouwd met Dries Stienstra
Dries Stienstra	De man van Ingrid
Aafke Stienstra	De oudste dochter van Dries en Ingrid, getrouwd met Peter
Peter	De man van Aafke
Gert Jan	De zoon van Peter en Aafke
Wilco Dobbelman	De schoolliefde van Ingrid en assistent reisbegeleider
Mieke	De vrouw van Wilco
Mark Maaskant	De reisbegeleider
Nathalie	De vrouw van Mark
Pierre Vledder	De vader van Ingrid
Gretha	De moeder van Ingrid
Remke Vledder	De broer van Ingrid
Frits Schippers	Deelnemer aan de reis
Jantrien Schippers	De vrouw van Frits
Truus Vervoort	Deelnemster aan de reis
Freek van Duin	Een collega van Wilco
Mr Bradley	De politie inspecteur in Las Vegas
Jane Stanford	De roodharige gokster in Las Vegas
Madame Thérèse	De Franse oppas van het vakantiehuis van de Stienstra's in de Provence

Inhoud

Inleiding	9	
1	Hoe het begon	11
	1.1	Al jong verliefd
	1.2	Een kink in de kabel
	1.3	De breuk
	1.4	Verder zonder Wilco
	1.5	Intermezzo
2	Het weerzien	41
	2.1	De briefing
	2.2	De start
3	De camperreis	57
	3.1	Week één
	3.1.1	Las Vegas
	3.1.2	Dit gaat niet goed
	3.2	Week twee
	3.2.1	Het blauwe jurkje
	3.2.2	Pootje gehaakt
	3.2.3	Dries in de val
	3.2.4	Zoete broodjes
	3.3	Week drie
	3.3.1	De boswandeling
	3.3.2	Wilco weer terug op honk
	3.3.3	Dries op de versiertoe

3.3.4	Driemaal is scheepsrecht	
3.3.5	Aafke en Wilco	
3.3.6	Angels Landing	
3.3.7	De Valley of Fire	
3.3.8	Dries	
3.3.9	Hoe nu verder?	
3.3.10	Het afscheid van de groep	
4	De nasleep	169
4.1	Het recht krijgt zijn loop	
4.2	De zitting	
4.3	Nog een spannende dag te gaan	
4.4	De uitspraak	
4.5	Het afscheid	
5	Dertien jaar later	185
5.1	Het testament	
5.2	Dries meldt zich weer	
5.3	De klik tussen Thérèse en Wilco	
5.4	De Provence als slot	

Inleiding

Na een intensieve en veelal hartstochtelijke verkering, die zes jaar duurde, besluit Ingrid Vledder eind maart 1955, kort na haar 21e verjaardag, de verkering met Wilco Dobbelman te beëindigen. Niet omdat ze niet meer van Wilco houdt - het tegendeel is eerder waar - maar omdat haar ouders haar onder zware druk zetten om toch vooral niet langer te investeren in een relatie die onvoldoende toekomstige zekerheden biedt. En dat laatste is tot op zekere hoogte ook wel zo, al kun je je wel afvragen of een beetje optimisme het leven niet veel leuker en uitdagender maakt. Alles uitsluitend afwegen op een weegschaal die duidelijk uit het lood is en uitsluitend de risico's in kaart brengt in plaats van ook een beetje rekening te houden met kansen, leidt alleen maar tot sombere gezichten.

Wilco is nog lang niet op het punt dat hij, zeker naar de normen van de vijftiger jaren, zijn Ingrid een goed toekomstperspectief kan bieden. Het vrouwtje zit immers in die jaren met volle overgave op de bevruchte eieren, terwijl het mannetje zorg draagt voor het voer en het verjagen van vijanden! Wat heeft dat mannetje dan nog anders in zijn zak dan deze familieplicht en een handeltje ongeduldige spermatozoiden?

Juist ja, niet meer dan een Gymnasium diploma - op zich best waardevol - maar daarnaast helemaal niks. Mogelijk hebben die ouders van Ingrid dus gewoon wel gelijk, dat kan vooraf in elk geval niet worden beoordeeld.

Achteraf natuurlijk wel en achteraf krijgen die ouders dan ook duidelijk hun ongelijk. Wilco en Mieke, de vrouw waar hij later mee trouwt, krijgen het maatschappelijk in hun leven prima

voor elkaar. Daar zou Ingrid - zeker ook naar de opvattingen van haar ouders - zo maar voor hebben kunnen tekenen; maar ja, tekenen doe je wel vooraf.

Vijfenvestig jaar later komt Ingrid - dat is dus in 2000 - samen met haar echtgenoot en haar kinderen en kleinkinderen "haar" Wilco van vroeger bij toeval weer tegen op een heel onverwacht moment. De latente zekerheid dat ze hem destijds onterecht heeft verlaten - een gevoel dat ze nooit is kwijtgeraakt - krijgt vervolgens een keiharde bevestiging gedurende een drie weken durende camperreis in Amerika. Tijdens die reis begeleidt Wilco, als assistent reisbegeleider, een groep campers, waaronder Ingrid met haar familie. Tijdens die reis ontstaat een driehoeksverhouding tussen Ingrid, haar man Dries en Wilco, een verhouding die niet kan worden geclassificeerd als één van dertien in een dozijn zoals die te kust en te keur in de literatuur te koop zijn. Elk van de drie is niet, niet goed dan wel ronduit slecht op de hoogte van enigerlei overweging bij één van de twee anderen, maar wel nadrukkelijk betrokken bij het driehoeksspel, vol met onvoorspelbaarheden.

Die driehoeksverhouding kent overigens slechts voor één van hen, en dan nog op zeer lange termijn, winst. Voor de twee anderen is een happy end er niet bij. Alles opgeteld, is het saldo op de eindbalans gewoon negatief.

I Hoe het begon

1.1 Al jong verliefd

Het is 1948. Wilco, geboren in augustus 1930, is op zijn achttiende nog volop aan de bak op het Gymnasium in Zwolle en zit in de vijfde klas. Een flitsende leerling is hij niet, al heeft hij alles verstandelijk wel prima op een rijtje. Maar ja, met dat verstand moet je dan wel aan de bak. En dat gebeurt niet steeds, tot dusver in elk geval onvoldoende.

Ingrid, geboren in februari 1934 als Jennigje Jantje Aafke - alle ooms en tantes moeten wel zo goed mogelijk en in de goede volgorde worden vernoemd - is op haar 14e volledig in de ban van Wilco. Ze zit op het Gymnasium een paar klassen lager dan Wilco. Via een gemeenschappelijke activiteit - het opvoeren van een toneelstuk tijdens de jaarlijkse feestavond - leert ze Wilco kennen. Smoorverliefd wordt ze. Gezien de leeftijd van Ingrid - ze is 3 ½ jaar jonger - is hun verkering voor die tijd naar de opvatting van vele ouders echt wel op het randje van de fatsoensnorm.

Wat is eigenlijk fatsoen? Toch niet meer dan je een beetje schikken in de maatschappelijk geldende omgangsregeltjes? Nou, daar zijn Wilco en Ingrid hun tijd duidelijk vooruit.

Vader en moeder Vledder, de ouders van Ingrid, moeten wel even wennen aan de voortvarende wijze waarop hun dochter het liefdespad betreedt. Ze hebben vervolgens echter wel vrede met de wijze waarop het gaat; ze verstoren de relatie tussen Ingrid en Wilco niet, noch moedigen ze deze aan. Zoals Wim Sonneveld later uitbundig zijn publiek zal adviseren omtrent

het omgaan met aankomende vrijers. Er is maar één ding dat telt en dat is: “Mee eten en erbij blijven”.

Dit advies lijkt ook de ouders van Ingrid een verstandige strategie. Wat dat “mee eten” betreft loopt het op rolletjes; “erbij blijven” is de ouders van Ingrid echter niet helemaal gegeven. Maar daarover straks meer.

Pa en ma Vledder laten de relatie dus gaan voor wat hij is, voor zover zij natuurlijk denken dat de invulling ervan door Ingrid en Wilco conform hun eigen, niet uitgesproken wensen en verwachtingen, plaatsvindt. Dat vader en moeder Vledder uiteindelijk niet helemaal bij de les zijn, zij hen vergeven.

Vader Vledder is afkomstig uit een middenstandsfamilie van het Groningse platteland. Het is een ondernemende man en hij is inmiddels voor zichzelf begonnen als producent van grondstoffen voor banketbakkerijen. Hij is directeur en eigenaar van een fabriekje, dat basis chocolade grondstoffen produceert voor die bakkers. Daar maken de bakkers dan taartjes en andere lekkere dingen van. Pierre Vledder weet precies hoe dat moet. Zijn bedrijf levert kwaliteitsspullen en floreert op en top.

Vader en moeder Vledder hebben twee kinderen, een zoon genaamd Remke en een dochter genaamd Ingrid. De vrijerij van Remke - zo tegen zijn twintigste - met een meisje van niet Nederlandse komaf is in tegenstelling tot de liefdesactiviteiten van zijn zus Ingrid volstrekt niet naar de zin van de ouwelui. Dat heeft bijna zeker alles te maken met het milieu van het liefje van Remke, een milieu waarbinnen zeer veel familieleden in alle opzichten als magneten aan elkaar klitten. Het is een bak vol allerlei verre ooms en tantes. Je krijgt er dus niet alleen een schoondochter bij, maar minstens een familie van 50 man.

Waar gezien hun leeftijd - we leven in de vijftiger jaren! - de acceptatie van Remke's liefdesontdekkingen veel meer voor de hand zouden liggen dan die van zijn zus Ingrid, is de relatie van Remke met zijn liefde voor de Vledder's - gezien vorenstaande achtergrond - echt een probleem.

Wilco weet dat als geen ander. Hoe vaak is hij op zondagmiddag, wanneer Remke zich thuis niet liet zien, na het zondagmiddagdiner al niet met vader Vledder naar het huis van de geliefde van Remke gereden, de vermoedelijke verblijfplaats van Remke. Om vervolgens vast te stellen dat de auto van Remke daar inderdaad voor de deur stond geparkeerd.

Waarom dit spastische gedrag van Pierre Vledder? Wat voegt dat toe aan zijn wens om Remke als zijn opvolger in de zaak te profileren?

Of zit hem daar nu juist de kneep? Want min of meer vanzelfsprekend is het natuurlijk vaders wens dat zijn zoon hem gaat opvolgen. Remke met een Gymnasium diploma op zak via hetzelfde Gymnasium als Wilco - hoeft om onduidelijke redenen niet in militaire dienst. Remke is er derhalve volgens vader Vledder helemaal klaar voor om nu de eerste stap te zetten door binnen het bedrijf aan de slag te gaan.

Remke piekert daar echter niet over. Hij wil een loopbaan helemaal los van zijn vader en nadrukkelijk zijn eigen spoor trekken. Dat eigen spoor geldt niet alleen voor zijn toekomstige werk, maar ook voor zijn vrijerij. Het antwoord op het waarom van dit alles is uiteraard aan hem. Maar hoe het ook zij, vader zit er maar mee. De weigering van Remke in de voetsporen van zijn vader te treden, is een harde klap voor Pierre Vledder. Maar het is niet anders.

Pierre Vledder denkt na over de consequenties en ook over mogelijke alternatieven. Nadat Wilco in 1951 zijn Gymnasium diploma heeft gehaald en na ommekomst van de militaire dienstplicht in juli 1953 - Ingrid en Wilco zijn dan inmiddels al wel een paar jaar “aan de scharrel” - aan de slag moet voor een baan, is het derhalve voor iedereen de vraag: hoe nu verder?

Zo onopvallend mogelijk verkent pa Vledder de mogelijkheden om Wilco - nu zijn zoon heeft afgehaakt - bij de zaak te betrekken. Hij neemt Wilco mee op reisjes naar klanten en bij besprekingen bijvoorbeeld betreffende de aanschaf van een nieuwe machine voor de zaak. Er zijn ook weekeinden waarin Wilco in het bedrijf vol aan de bak moet, als het gaat om het klaar maken van een chocolade order die op de één of andere manier in het verdomhoekje is beland, maar wel op maandagmorgen moet klaar staan. Bij de meeste van die gelegenheden laat Remke overigens verstek gaan.

Tot concrete afspraken betreffende het “binnenvaren van Wilco in het familiebedrijf” komt het echter niet. Op geen enkele wijze komt het punt ter sprake; zelfs Ingrid blijft buiten die discussie, een discussie die zonder enige twijfel door vader en moeder Vledder is gevoerd. Vader Vledder laat Wilco in eerste instantie zijn eigen weg zoeken; op zich best wel een verstandige en begrijpelijke strategie.

Wilco solliciteert na zijn dienstplichtperiode in 1953 bij een kasregisterbedrijf en gaat vervolgens als assistent verkoper aan de slag. Kasregisters verkopen aan winkeliers wordt zijn eerste doel in het arbeidsproces. Vader Vledder laat dat graag gebeuren en ziet Wilco's werkkring ongetwijfeld als een soort trainingstraject, waarvan hij de uitkomst belangstellend afwacht. Hij communiceert daarover overigens voor geen

meter, maar iedereen binnen de familie voelt aan waar het om gaat.

Al snel blijkt het Wilco dat hij qua baan heeft misgegokt. Hij leert weliswaar wat “canvassen” is (winkeltje in en winkeltje uit met steeds dezelfde standaard boodschap: koop mijn spullen, koop toch vooral mijn spullen) en hij leert ook dat hij daar niet van houdt. Niet omdat hij verkopen vervelend vindt, maar wel omdat dit verkopen moet plaatsvinden binnen strakke door de firma bepaalde regels, vastgelegd in boeken en middels uit het hoofd geleerde teksten. Dat laatste irriteert hem het meest. Hij begint in Deventer als assistent van een regionale verkoper. Hij heeft daar een zolderkamertje als onderkomen. Overigens een geliefd plekje om zijn Ingrid van tijd tot tijd te ontvangen voor wat iets meer is dan een kopje koffie. Later gaat hij naar Amsterdam en is daar in de kost bij een collega van de kassa firma. Die verdient er op deze manier wat bij, waarmee de toenmalige salariëring bij het kassabedrijf impliciet ook wat beter kan worden beoordeeld.

1.2 Een kink in de kabel

Dan, op enig moment maakt Wilco ongewild een catastrofale vergissing door aan zijn geliefde Ingrid, die met vader en moeder op vakantie in Nice in een hotel verblijft, een brief te sturen waarin hij onder andere openhartig gewag maakt van hun sexuele relatie en zijn verlangen ook aan die relatie een definitieve invulling te geven middels een huwelijk.

Vader Vledder, nieuwsgierig hoe het Wilco vergaat bij de kasregisterfirma onderschept de brief bij de receptie van het

hotel, opent de brief - hopend wat meer gewaar te worden betreffende Wilco's reilen en zeilen - en neemt vervolgens kennis van een voor hem volstrekt onverwachte inhoud.

Op zich een weinig fraaie wijze van informatie vergaren van pa Vledder, maar ja, hij doet het. Hij brengt uiteraard zijn vrouw op de hoogte en de rapen zijn vervolgens binnen de kortste keren gaar. Ingrid wordt - nog voor het ontbijt - op het "hotelmatje" geroepen. Het ontbijt alsmede de vakantie is vervolgens volledig naar de knoppen en Wilco krijgt per kerende post een brief van Ingrid, waarin zij hem schrijft dat vader en moeder door hun verhouding helemaal door het lint zijn gegaan en direct na hun thuiskomst - en dat is vervroegd aanstaande zaterdag - Wilco en haar willen (toe)spreken.

En zo geschiedt het. Wilco en Ingrid krijgen op die zaterdagmiddag de oren grondig gewassen omtrent hun verderfelijke seksuele gedrag - al komt het woord sex of sexueel in de beschuldigingen van pa en ma Vledder, curieus genoeg, in het geheel niet voor - en Wilco krijgt bovendien te horen dat hij op staande voet mag vertrekken en niet meer welkom is in huize Vledder aan de Rozeboomseweg, nummer 167.

Doodzonde dat de discussie - beschuldigen uiten is een beter label - zo staccato en ongenueanceerd moet verlopen. Dat had, met wat meer begrip over en weer, tien keer beter gekund. Maar zo gaat het dus niet. De Vledders praten, luisteren is hen niet gegeven. Dat zijn de lijnen waarlangs de ontmoeting verloopt. Wilco wordt ondergesneeuwd door opvattingen en standpunten die geen tegenspraak dulden en is te beduusd om een adequaat weerwoord te geven. Hij druipt, weekendtasje in de hand, verslagen af.

Dat zou hem later - wat meer mans geworden - niet meer zijn

overkomen, maar later is later en toen is toen. Hij kan zich nog steeds opwinden over de buitengewoon onfatsoenlijke manier waarop vader en moeder Vledder kennis hebben gekregen van de voor hen kennelijk ontorende omstandigheid waaronder hun dochter leeft.

Bovendien zou Wilco wel eens terug hebben willen kijken naar de verlovingstijd van wat naar zijn gevoel toch nog steeds zijn aanstaande schoonouders zijn. Ook de handjes altijd thuis gehouden, pa Vledder? Hij betwijfelt dat, maar met die twijfel schiet hij uiteraard geen centimeter op.

Oké, de bedcapriolen van Ingrid en Wilco gingen stiekem - het zal nog een aantal decennia duren voor de opvattingen van ouders ten aanzien van de liefdesmoraal van hun kinderen een stuk liberaler en toleranter zal worden ingevuld - maar de ouwelui hebben toch ook wel schellen voor de ogen gehad; schellen van driedubbel gebakken blindemanskarton. Gewoon stekeblind zijn ze geweest om niet te zien hoe Wilco en Ingrid met elkaar omgaan.

Maar wat koop je voor deze constatering? Helemaal niets toch? Hoe het ook zij, Ingrid en Wilco zitten met een stevig probleem. Een ouderlijk veto op hun relatie is natuurlijk niet iets waarop ze hebben zitten wachten. Bovendien is het al niet altijd even eenvoudig elkaar intiem te ontmoeten, het wordt nu toch echt buffelen om een fatsoenlijke oplossing te vinden. Want één ding is vooralsnog zeker: pa en ma Vledder kunnen ervan vinden wat ze willen, maar het gaat zoals Ingrid en Wilco het willen en niet anders. Daar verandert niets aan, althans voorlopig niet, zoals Wilco later zal ervaren.

De belangstelling van pa en ma Vledder voor de capaciteiten van Wilco is uiteraard gedevalueerd tot nul komma nul. Wilco

is afgeserveerd en daar hoeft verder niet meer over te worden gediscussieerd.

Dat afserven van Wilco is als invulling van de werkelijkheid niet zo zeer de verdienste van vader Pierre, voor zover je van een verdienste kunt spreken, maar komt in feite volledig op het conto van moeder Gretha te staan. De rechtlijnige en compromisloze houding van Gretha weegt vele malen zwaarder dan de opvatting van vader. Pierre is de man van het gezamenlijk oplossen van een probleem, vasthouden wat nodig lijkt en toegeven waar het billijk lijkt; Gretha daarentegen kent maar twee kleuren: zwart en wit, onvoldoende beseffend dat dit nauwelijks kleuren zijn, maar meer de weergave van twee uitersten. Daar waar Pierre in stilte bij zichzelf te rade gaat, overwegend of en hoe hij Ingrid en Wilco een hand kan toesteken, hakt Gretha die hand bij wijze van spreken er nog net zo lief af. Ze zou uitstekend passen in een kalifaat, alleen dan natuurlijk niet als vrouw.

Wilco heeft de nuances binnen het Vledder gezin best goed op het netvlies, maar is toch te terughoudend om daarop in te spelen. Een aantal malen heeft hij overwogen, los van Ingrid en Gretha, Pierre Vledder op zijn kantoor op te zoeken om samen vast te stellen of er nog ruimte zou zijn de relaties te herstellen. Ook vader Vledder loopt met soortgelijke gedachten rond. Hij denkt daarbij met nadruk ook aan een opvolgingsscenario. Die Wilco mag dan met zijn dochter in de fout zijn gegaan - hoewel wat is echt fout en wat is min of meer verklaarbaar fout - maar dat neemt niet weg dat hij prima zou kunnen passen in een opvolgingsscenario. Echter, die gedachten zijn volstrekt onbespreekbaar binnen zijn huwelijk. Een best mens, die Gretha, daar niet van, maar probeer alsjeblieft niet iets wat

krom is of krom lijkt te zijn, bij haar recht te buigen.

Dat zo zijnde, alle bespiegelingen ten spijt, is de rauwe werkelijkheid er niet anders om.

Wilco heeft het inmiddels gehad met het kassabedrijf - hij is de Amerikaanse verkoopdwingelandij spuugzat - en solliciteert bij de PTT naar een opleiding voor hoger ambtenaar. Hij wordt na een stevige selectieprocedure voor die opleiding aangenomen. Het betekent wel dat hij 3 ½ jaar aan de studie moet en stages moet volgen. Op zich een pittige studie, die deels op het landgoed Woudenberg te Voorschoten plaats zal vinden.

Omdat Wilco als persoon naar de opvattingen van pa en ma Vledder nog niet eens thuis hoort op de eerste sport van de maatschappelijke ladder, doet het feit dat hij voor ambtenaar gaat studeren hun waardering eerder af- dan toenemen. Alleen de kwalificatie "hoger" doet de oogjes even oplichten en dat "hoger" scoort daarmee een mager plusje.

Het effect van dit alles op de relatie tussen Ingrid en Wilco is wel dat de eerste krasjes nu zichtbaar beginnen te worden.

Die krasjes ontstaan voornamelijk door de indoctrinatie thuis bij Ingrid, waar vader en moeder Vledder - de woordvoerster is voornamelijk moeder - er voortdurend op hameren dat een verkering van jaren een zware gang en waarschijnlijk doodlopende weg is. Een verloving, laat staan een huwelijk, voordat de benoeming tot adjunct referendaris "in vaste dienst" van Wilco een feit zal zijn (het eerste te bereiken doel voor hem), behoort tot een absolute onmogelijkheid.

Dat standpunt wordt door Ingrid niet weerlegd c.q. onvoldoende weersproken. En ondanks haar leeftijd - ze is potdomme bijna zo meerderjarig als je maar zijn kan - respecteert zij het gezag van haar ouders en kan ze niet de moed en energie